

Muzeul Nisco – visul si opera unui om

Viziunea si pasiunea unui om dedicat, unui om care iubeste si respecta viata si oamenii

Doar acum citeva luni am avut fericirea, complet din intimplare, sa vizitez Muzeul de Cutii Muzicale din Ein Hod, si sa intilnesc pe creatorul muzeului, Nissan Cohen. Contactul sufletesc, admiratia si aprecierea s-au intimplat dupa primele 5 minute dupa inceputul prezentarii si povestii. Da, vizita muzeului este intotdeauna insotita de Nissan, care prezinta subiectul Cutii Muzicale inlantuit cu exemplificari pe viu, ca o istorie a omenirii, creatiei si imaginatiei umane. Nissan are focul pasiunii in ochi si in tonul vocii. Nissan stie sa adauge cind trebuie, cu masura si savoare evreiasca. Nissan va insoti orice vizitator, fie singur, fie in pereche, fie in grupa. Pentru Nissan nici un vizitator nu va fi mai important decit altul, fiecare va fi un suflet de om caruia ii trebuie aprinsa flacara, flacara de dragoste fata de muzica si creatie.

Asa l-am cunoscut pe Nissan, un barbat de 85 de ani, posesorul unei colectii unice in numar si calitate de cutii muzicale, placi de muzica idis si ebraice. Asa mi-a aparut pentru prima data in viata Muzeul de Cutii Muzicale din Ein Hod, satul artistilor din nordul Israelului, in vecinatatea Haifei.

Si a venit focul.

A venit forta naturii nestapanita si de neoprit. A venit focul, si a ars.

A venit focul care a vrut sa invinga pasiunea umana. A ars muzeul. A ars si a topit tot ce i-a stat in cale.

Dar a ramas Nissan, Nissan Cohen.

Si Nissan a gasit o cutie, da, o singura cutie muzicala, care, arsa si plina de scrum si de crestaturi, a mai putut canta. Si Nissan atunci a stiut ca va invinge focul. In clipa aceea Nissan a devenit sigur ca spiritual uman e mai puternic decit focul. Muzeul va fi refacut.

Nissan a fost fotografiat de un ziarist exact in aceste momente de dezvaluire si hotarire. Aceste momente de neuitat au fost immortalizate de camera fotografului, si transmise la Fox News, intr-una dintre noptile pline de nesiguranta si pericol, in noaptea in care inca focul mistuia cu flacari de 4 metri inaltime padurile de brazi si casele oamenilor. Nissan s-a uitat direct in obiectivul camerei de fotografiat si a pronuntat declaratia lui de curaj : "[Un Muzeu Nou de Cutii Muzicale se va naste!](#)".

Am fost prezenta la aceste momente unice din intimplare, erau neprevazute si neplanificate, ca si prima intilnire cu muzeul.

Acest scurt moment a fost si momentul decisiv pentru mine. Trebuie, doresc, simt nevoia sa-l ajut si sprijin pe Nissan sa isi poata tina pariul cu viata.

Asa s-a nascut primul plan de sprijin.

Restul a fost un lant de idei, de contacte, de apel, de imaginatie, pe scurt – "lucruri de facut".

In decursul acestei scurte perioade am descoperit cita diferenta este intre a organiza o actiune si numai a adera la ceva existent.

In aceste putine zile de actiune am descoperit cu cit este mai usor de dat decit de cerut.

In aceste putine zile de actiune am redescoperit cit de importanta este legatura umana, respectul pentru om.

Am redescoperit cit de delicate pot fi legaturile umane si cu cita grija se poate cistiga increderea umana. Cu cita grija si delicatete a trebuit sa ma apropii de mindrul si puternicul om Nissan Cohen care nu stie si nu vrea sa ceara ajutor. A fost poate una dintre cele mai importante puneri in aplicatii a invataturii din Micul Print, care a explicat cum se imblinzeste trandafirul ca sa fie unic pentru tine.

Asa s-a nascut si continua sa se maturizeze ajutorul pentru un Muzeu de Cutii Muzicale, Muzeul lui Nissan din Ein Hod.

Vera Moscovici